

Roser Puig i Tàrrach

**La família Espanyol de
Solivella. Un llinatge
trasplantat a Valls**

Tinet
www.tinet.cat

El cognom Espanyol és des del segle XVI present a la població de Solivella, a la Conca de Barberà. La primera referència documentada data del 1553, en el fogatge general de Catalunya, on apareix Pere Espanyol, veí de Solivella, al carrer Major.

Malauradament els llibres sacramentals de Solivella s'inicien en el segle XVII i no podem enllaçar amb les notícies següents i anteriors.

La família marxà en el segle XVIII a Valls, on residiren fins el segle XX.

Els Espanyol a Valls

Matrimonis

- 7 de juny de 1767: Pau Espanyol Torres, mestre de cases natural de Solivella i resident a Valls, fill de Cristòfor, pagès de Solivella i Maria Àngela (filla d'Antoni, pagès i Maria, tots de Solivella).
- 27 de maig de 1798: Pau Espanyol Torres, semoler (fabricant de sèmola), fill de Pau, mestre de cases (paleta), difunt i Teresa, es casa amb Llúcia Ximenes Treserra, filla de Josep, sastre, i Teresa, tots de Valls.
- 28 de novembre de 1824: Agustí Espanyol Ximenes (z), semoler, fill de Pau, semoler i Llúcia, es casa amb Josepa Benages Pintor, filla de Pere, d'ofici ferrer, i Rosa, tots de Valls.

- 23 d'octubre de 1853: Pere Espanyol Benages, d'ofici teixidor, fill d'Agustí i Josepa, tots de Valls, es casa amb Paula Casanoves Homs, filla de Francesc i Francesca, de Valls. Els testimonis del casament són de Vallmoll.
- 10 d'abril de 1887: Josep Espanyol Casanoves, forner de 22 anys, de Valls, fill de Pere i Paula (aquesta era difunta), es casa amb Maria Puig Vendrell, de 20 anys, també de Valls.

El 1892 naixia el seu fill, Pere Espanyol Puig.

L'emigració de l'interior cap al Camp de Tarragona és una constant al llarg del segle. En el nostre cas un paleta de Solivella de pares pagesos emigra a Valls, una ciutat amb expansió urbanística en el segle XVIII, a causa del creixement demogràfic fruit d'esdevenir un centre comercial de manufactures i productes derivats del vi (aiguardent). El fill del paleta no continua la professió del pare, sinó que s'especialitza en la fabricació i venda de pasta de sopa (sèmola).

Un fill seu es col·locarà en el tèxtil com a artesà, i un descendent del mateix esdevindrà forner de pa, ocupacions pròpies d'una ciutat de serveis. De Valls posteriorment emigraran a Reus.

Respecte la grafia del cognom, en el segle XIX les partides es feien en castellà i el rector utilitzava el dígraf ñ. Anteriorment la llengua emprada era el català i el dígraf era *ny*.

El cognom Espanyol ha experimentat la castellanització igual que molts d'altres, recomanem la conversió

reformada del mateix en català Espanyol, utilitzat en els documents fins a la segona meitat del segle XIX.

Aquesta informació ha estat extreta de documents procedents del fons Parroquial de Valls conservat en l'actualitat en dos arxius: l'Arxiu Parroquial de Valls i l'Arxiu Històric Arxidiocesà de Tarragona.

Primera edició en ePUB i PDF: juliol de 2013.

Publicat a www.tinet.cat.

Diputació Tarragona

Distribució sota llicència "[Reconeixement –
No Comercial – Sense Obra Derivada
\(by-nc-nd\) 3.0 Espanya](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/3.0/es/)" de Creative Commons.

